

VĚTRNÍK

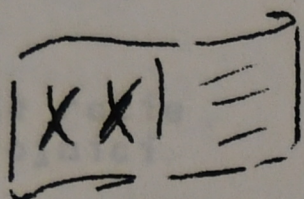
ZPRAVODAJ č.

3

VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

Dnes:

PODĚLÍ - 9.10.1989

- 9.00 - seminář o představení v malém sále Krakonoše
- 13.00 - schůze přípravného výboru v kanceláři Krakonoše
- 13.30 - Kurs praktické režie v požární zbrojnici
- 13.30 - rozloučení s DS Bystřice u Benešova v malém sále Krakonoše
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 15.30 - vítání DS Polná na MěNV
- 16.00 - vítání DS Polná před Krakonošem
- 16.00 - videoprojekce - Tři sestry /Činoherní studio Ústí n.L. - Strojmetal
- 16.00 - Renčín, Brabec, Čiháková
- 19.30 - NEJKRÁSNĚJŠÍ VÁLKA /DS Boleradice/
- 22.30 - setkání DS Boleradice s patrony v požární zbrojnici

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Řeknu to hned na začátku: hlavní událostí letošního krajského festivalu vesnických a zemědělských divadelních souborů v Němčicích nad Hanou nebylo nějaké výjimečné divadelní představení či pozoruhodný herecký výkon, ale renovovaný divadelní sál, který dokázali němčičtí nadšenci v neuvěřitelně krátké době sedmi měsíců převést z plánů brněnského archi-

Z jižní Moravy

tekta ing. Jana Přikryla do skutečnosti.

Dramaturgicky byl letošní festival orientován převážně na současnou českou dramaturgii. V tomto duchu zahájil hned první den domácí soubor MKS a JZD Družba Němčice nad Hanou. Zvolil Jílkovu hru Já chci žít znovu, jeden z nejslabších textů svého autora, a snažil se vyslovit jeho prostřednictvím k morální problematice dneška. Režisér F. Konečný v textu hodně škrtal, tím si ce dosáhl většího spádu, ale už tak dost chatrný příběh ještě více znejasnil.

Etickou problematikou současnosti se zabývá i hra, se kterou přijel do Němčic nováček přehlídky, /pokračování na str. 2/

Zítva:

ÚTERÝ - 10.10.1989

- 8.30 - seminář o představení v malém sále Krakonoše
- 10.30 - beseda s Luďkem Richtrem na téma divadelní prostor a prostředí /navazuje na loňskou besedu/
- 13.00 - schůze přípravného výboru v kanceláři Krakonoše
- 13.30 - Kurs praktické režie v požární zbrojnici
- 13.30 - rozloučení s DS Boleradice v malém sále Krakonoše
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 14.30 - vítání DS Tatobity na MěNV
- 15.00 - vítání DS Tatobity před Krakonošem
- 15.00 - videoprojekce-Strojmetal
- 15.00 - Arkanov, Gorin
a SVATBA PRO CELOU
16.30 EVROPU
/DS Duha Polná/
- 20.30 - setkání DS POLNÁ s patrony v požární zbrojnici

INFORMACE pro ÚČASTNÍKY
včerejší VIDEOPROJEKCE !!!

Chyba byla ve vedení!
Odstranili jsme ji!
Takže Čechovovy Tři sestry
v provedení činoherního
studia v ÚSTÍ n.L. pro-
běhne dnes v 16 hodin
novu.

/pokračování ze str 1./

soubor SKP Nářadí Zborovice z okre-
Kroměříž. Nastudoval komedii J. Hav-
lásky Nepožádáš o manželku bližního
svého. Text nechce nic víc než po-
bavit, a prostředky, jichž k tomu
používá, jsou značně omšelé.
Soubor mladých lidí, kteří začínají,
si však ve hře našel několik
příležitostí k uplatnění typicky
současných intonací, takže jej pub-
likum přijalo vděčně.

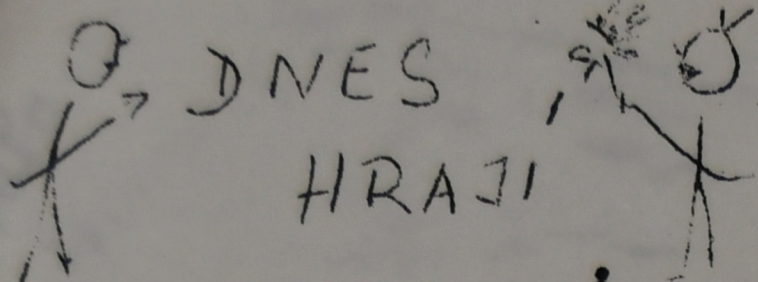
Po několikáté pauze si na kraj-
ské přehlídce opět zahrálo Divadlo
Antonína Vorla z Křenovic ve vyš-
kovském okrese. Režisér J. Ceněk
nastudoval revui Voskovce a Wericha
Kat a blázen. Představení sice uká-
zalo, že hry z tvůrčí dílny Osvo-
bozených staví inscenátory stále
znovu před problém, jak se vypořá-
dat s partem slavné dvojice, ale
současně opět prokázalo nehynoucí
aktuálnost těchto předloh a jejich
inspirativnost.

Souborem, kde snad každý umí
zpívat, je Divadelní soubor OB a
JZD Nový život z Boleradice v okre-
se Břeclav. Není se tedy čemu divit,
že si vybral muzikál Nejkrásnější
válka autorské trojice Renčín-Bra-
bec-Čiháková. Mohli v něm uplatnit
své přednosti. Inscenace /režie
A. Chalupová/ získala hlavní cenu
festivalu.

Poslední den festivalu patřil
Tylovu divadlu z Ořechova u Brna,
které uvedlo polozapomenutý Tylův
text Nové Amazonky aneb Ženská voj-
na. Představení režiséra V. Pešky po-
bavilo vloni i publikum národní pře-
hlídky ve Vysokém.

Pět divadelních večerů dalo ne-
jeden podnět k zamyšlení. I nadále
zůstává otevřeným problémem volba
hry. Dramaturgické rozhodnutí urči-
je všechnu další práci a silně ovli-
vňuje uplatnění souboru a výsled-
ků jeho práce mimo vlastní
působistě. Volný čas podražil a je
stále obtížnější přivést dostatečný
počet lidí na jeviště a posléze i
do hlediště. A tak není divu, že
soubory střídají náročné tituly s
lehčími a vysloveně oddechovými.
Po loňské úspěšné, avšak náročné
sezóně mohli bychom nazvat tu letoš-
ní sezónu odpočinku. Ostatně proč
ne? Možná, že právě ona přitáhla
do některých souborů nové lidi,
a ti že nedají vesnickému divadlu
dřímát na vavřínech, kterých letošního
roku bylo poskrovnu.

Dr. Jaroslava Suchomelová
krajská metodička /kráceno/

DS OB a JZD Nový život
Boleradice

Od režisérky inscenace „Alony Chalupové, jsme se dozvěděli toto:

Po dvou klasických českých hrách - Maryša/1982/ a Naši furianti /1988/ - přijíždíme tentokrát s muzikálem současných autorů /Renčín - Brabec - Čiháková/.

Při výběru vhodné hry musíme mít vždy na zřeteli několik hledisek

- početný soubor /40 členů/
- lásku všech členů souboru k hudbě a zpěvu
- to, že hrajeme pro vesnického diváka.

Uspokojit všechny není snadné. Hru podobného charakteru /muzikál/ jsme si vyzkoušeli před několika lety - byl to Nikola Šuhaj s hudbou Petra Ulrycha. Hra tehdy zaujala hlavně mladší část publika, a tak když mladí členové souboru přišli s návrhem zahrát si Nejkrásnější válku, nebylo od slov daleko k činům. Zvláště povzbudivý byl slib našich přátel z cimbálové muziky "Vonica", kteří s námi spolupracovali na Našich furiantech, že nám hudbu "udělají".

Bohužel, po měsíci příprav, ale zjistili, že tento úkol je pro ně hlavně časově náročný. Před odjezdem do Itálie se museli věnovat především vlastní přípravě na vystupování.

A tak jsme stáli před rozhodnutím:

- nehrát
- sáhnout po hudební nahrávce
- poprosit našeho přítele z LŠV o klavírní doprovod.

Zvítězila třetí varianta, a jak se nám podařilo muzikál zvládnout, musí posoudit už divák sám.

Včera se vysockému publiku představil soubor z Bystřice u Benešova s inscenací hry Ludvíka Némce staršího nazvanou Tenkrát v Mykénách.

Hra se snaží na půdorysu antického materiálu vyjádřit k dnešku. Činí tak s poctivým úsilím, se snahou hledat odpovědi na kladené otázky. Činí tak kultivovaným, kulturním jazykem.

Inscenace samotná pak vychází z možností, které jí autorská předloha režiséra poskytuje. Jasný názor inscenátorů i práce s antiskými reáliemi vzbuzuje zájem diváků, protože velká témata a dramata je přitahují. Přesto se však jak v předloze samotné, tak v inscenaci setkáváme s některými problémy.

Základním problémem je především nedramatičnost textu. Místo velkých konfliktů, které by měly vyrůstat

Recenze

z dramatického, akčního jednání postav, dostává se nám verbálních informací. Každá postava je nositelkou určité teze a tyto teze jsou nám sdělovány spíš vedle sebe než ve vyhroceném střetu. Tato absence neakčnosti v samotné předloze vede pak v inscenaci v jinak kultivovaném projevu herců k tomu, že jejich pohyb po scéně působí víceméně náhodně, snaha o dramatičnost je vnější /zvyšování hlasu, rytmus pohybu - ale už ne jeho zacílení/ a tedy ve vztahu k tématu ne zcela uvěřitelná.

Nezbývá tedy než konstatovat, že chvályhodný pokus bystřického souboru o současnou výpověď skrze antický materiál zůstal v půli cesty, nenaplněn velkým vnitřním dramatem, skutečným svárem velkých postav, velkých idejí.

ex

Krakovský
zpráva

2. Ambeta? pro?
2. Větrník?

Vážení přátelé, konečně jsem dostal trochu více prostoru, abych se mohl písemně prokázat. Zatím jsem byl utiskován natolik, že jsem si nemohl poděkovat svým mladým Krakonošákům, jak krásně zapívali při zahájení předhlídky. Aká si mi krásná - že by se název skladby hodil na všechno, máje děvčata! A ten Honzík hejral, jak on tomu všemu velí! Však ho taky v kulobrech chválili! Moc!!! Byl jsem dojat.

Ale už vůbec jsem nebyl dojat, když jsem předevčírem při večerním představení viděl v první řadě jednu nejmenovanou /ale známou/ osobu se sklenou v ruce. Byl jsem rozzloben! Kdo nemůže přechkat představení bez utřejchu, ať raději tam vůbec nelezte. Hospod je tu dost.

Tak jsem se rozčilil, že jsem málem započal napísat vám o barvách a užek. Bílé s oranžovým odznakem nosí čestní hosté, bílé s modrým členové účinkujících souborů. Modré s modrým odznakem porota a Větrník.

Neměl bych zapomenout na to, že včera dopoledne v malém sále proběhl první seminář o představení. Rozvídali jsme si o Ostrovech zdánlivých a bylo nám přitom horko. Ani ne tak z výroků poroty, ale z důkladného topení. A taky z napačkáni hodně divadelníků na malém sále prostoru. Ale jsme kamarádi a chceme si povídat, tak to vydržíme! Odposlech ze sálu, který mají kluci Krakonošáci zařídili na půdičku pro /pokračování na str. 5/

1. Proč čtete /nebo nečtete/ Amatérskou scénu?
2. Čtete všechno, nebo jen něco?
3. Jaký typ článků vás nejvíce zajímá? Můžete uvést i konkrétní příklady/.
4. Co byste v Amatérské scéně chtěli číst?

Odpovídá : Ladislav V A L E Š
RÁDOBYDIVADLO Klapý

1. Amatérskou scénu čtu od té doby, co se aktivně věnuji amatérskému divadlu, to je zhruba 7. let. Sedm tučných let Samozřejmě jsem ji začal číst proto, abych si rozšířil svůj obzor, abych se dozvěděl, co se kde děje, abych vůbec něco věděl.
2. Ano, čtu všechno. Někdy i složení redakce.
3. Monografické studie popředních divadelních tvůrců, recenze špičkových přehlídek, ale i odborné články na téma současného divadla.
4. Chtěl bych prostřednictvím Amatérské scény vstoupit do jednotlivých kuchyní amatérských souborů. Chtěl bych se podrobněji seznámit s jejich prací, ale i vyslechnout jejich názory při vzniku inscenace. Také si myslím, že by bylo dobré zmapovat všechny divadelní festivaly na území naší republiky /ale i ty, které považujeme za "nedůležité" / a přiblížit nám jejich tradice a historii. Samozřejmě také by bylo dobré zařadit články o předních světových divadelních tvůrcích.

Odpovídá: Dr. Milena Duchoňová
Městečko Trnávka

Dohužel Amatérskou scénu nečtu, protože tento časopis nelze u nás získat ani předplatným ani ve stáncích PNS. /Nelze ji získat přímo u vydavatele?/

/pokračování na str. 5/

/pokračování ze str 4/
ty, kdož se do sálu už
opravdu nenamačkají, včera
zatím moc nefungoval. Je
jenom jeden mikrofon na zdi
a porota moc huhlá/i když
huhlá moudral/. Ale prý do-
jde k vylepšení hlasitosti.
Takže si začne porota řvát,
nebojte se, neutíkejte, ne-
ni to projevem agresivity!
Ovšem dost možná, že hoši
z techniky zamezí řvání po-
roty přidáním jednoho mikro-
fonu.

Jinak jsem včera okusil
burčáku. Oni ti bolearadičtí
vědí jak na mě! Ale stejně
rád vítám i všechny ostatní
soubory a vždycky se na ně
těším. A moji Krakonošáci,
Vrabčáci i Větrovanka mi
přitom stejně rádi pomáhají.

Přeju všem dobrý dnešní den
a zítra zase něco napíšu.
I kdybych se měl vnutit!

/pokračování ze str 4/

Odpovídá : Vlastimil Ondráček
Karlovy Vary

1/ Ano, čtu, Mám několik ročníků
svázaných.

2/ Pochopitelně všechno, snad kromě
názvu, ten už znám dlouhá léta.

3/ Tady se asi shodují se zájmem
Petra Peška /Větrník č.1/. Srozu-
nitelná forma, to je myslím nejdů-
ležitější podmínka. Ta totiž zaujme
tu nejširší část amatérské divadel-
ní obce, a taky může nejvíc poučit.
- Pokud to, o čem se píše, poučuje.
Rád si přečtu i informaci o práci,
radostech i starostech divadelních
souborů. Snad mi někdy vadí nekri-
tičnost tzv. "samorecenzi". Ale
ty už se skoro z AS vytratily. Já
vím -chybí nám v okresech i kra-
jích dopisovatelé. U nás v západ-
ních Čechách máme sice Ládu Gardav-
ského, ale ten to sám nestačí.

4/ Všechno, co se amatérského di-
vadla týká. Ale hlavně včas a ne s
několikaměsíčním zpožděním./já vím,
ty tiskárny/.

Otázka pro ...

... Karla T O M A S E, ústředního metodika pro divadlo, ÚKVČ
Praha:

Jak byl letos prováděn výběr na vysockou přehlídku?

" Postupovali jsme v souladu se soutěžním řádem. Z krajů bylo
navrženo pouze pět inscenací, což by přehlídku nenaplnilo. Pro-
to jsme sáhli ještě po inscenaci Drak je drak souboru z Brněnce, která
byla v loňském roce navržena na postup do Vysokého jako
druhá ze východočeský kraj a nedostala se sem pouze proto, že
návrhů bylo mnoho. Potom jsme ještě zjišťovali na všech KKS, zda
by se přeci jen nenašla ještě nějaká zajímavá inscenace, která
by splňovala kritéria pro postup do Vysokého, ale nebyla navržena.
Na tento otáz nám byl dodatečně KKS doporučen soubor z Polné.
Na závěr jsme původně stáli o slovenský špičkový vesnický soubor
z ze Zeleného, ale protože cesta je daleká a členové souboru by bývali
sotva vyjít už v sobotu ráno, tak jsme nakonec od této snahy upustili,
protože i muselo dojít k velkým posunům v harmonogramu přehlídky.
Požádali jsme tedy o vystoupení domácí soubor a ten i přesto, že má
spoustu práce s přehlídkou, které ho stojí obrovské vypětí sil, vyhovět.
chtěl bych této možnosti využít, abych mu poděkoval."

Děkuji i my -Krakonošákům i Tobě za informace.

10. 8. 1989
pro Vás

z Divadelní příručky podrobných
návodů, pokynů a rad se zvlášt-
ním zřetelem na ochotnictvo
venkovské, Praha 1914

Není dobře z čisto jasna
oznámiti sousedům, že dne toho
a toho sehraje se ta a ta
hra. Vždy je dobře uspořádati
v obci, kde se dosud divadlo
nehrálo, přednášku o ochotnickém
divadle. Přednášky ovšem není nutně
zapotřebi na př. před chystanou mi-
kulášskou nebo silvestrovskou
zábavou, při níž sehraje se
nějaká žertovná aktovka,
avšak je přece dobře v hostinci
promluvit několik slov o významu
jeviště a nutnosti
provozovati na něm jen věci
slušné.

Tam, kde by si nevěděli rady;
Mohou zavěsiti opolu na kroužky
a před začátkem každého
dějství stoupne si jeden z
ochotníků obrátě, aby ho nebylo
viděti, na straně od diváků,
obráceně tedy na jevišti k dílu
opony, a rychle, když začne
pro spíček ách, ji shrte.
V budce nechť napo-
věda nepije pivu
s sebou ať vezme láhev sodovky
nebo citronové limonády. Pijte-li
pivo, malátní a vypijte-li více,
což se děje obyčejně, je-li
v sále veliké horko,
může usnouti.

Efekt y:

S N í H: Ze sufit rozmetávají se
na drobno rozlámané oplatky léká-
rnické /zlomky dostanou se neobyčejně
levně ve městě/ nebo rozcupovaná
vlna, bavlna, vata, vatelín a pod.
Ke všemu používá se samo sebou jen
zbytků, ovšem čistých. Má-li někdo
vstoupiti do světnice se z a s n ě -
ž e n ý m k a b á t e m, posype si
plášť a pokrývku hlavy moukou, již
v odlehlejší místě jeviště oklepe,
jako by sníh setřásl. Mouky používá
se proto, že se rozptýlí do vzduchu,
kdežto vata, oplatky zůstávají na
podlaze. Ještě lépe poslouží mydlínky,
jež se v kotli za jevištěm rozmíchají
a jimiž se herec postříká před vstupem
na jeviště. Mydlínky se rozplynou
velmi brzy, což činí dojem, že "
sníh" taje.

B u r á c e n í h r o m u:
V pozadí zákulisí kutálíme současně
d y ě těžké koule z kuželníku.
Rovněž na tympánech a bubnu lze
burácení hromu znázorniti. Kde
poměry dovolují, jest dobře zříditi
2 vysoké čtyřhranné dřevěné roury,
v nichž uvnitř jsou střídavě proti
sobě dřevěné příčky. Ze shora vhodí
se do roury koule, jež narážejíc
na příčky způsobuje zvuk burácejí-
cího hromu.

Ú d a r b l e s k u, h r o m o v á
r á n a napodobí se výstřelem z re-
volveru do prázdného sudu v pozadí
zákulisí. Na menších jevištích sta-
čí úder palicí do velkého bubnu,
po případě i třesnutí způsobené
tím, že dechem nadmutý papírový
sáček o dlaň se rozrazí..

Děšť napodobí se různým způsobem.
Nejjednodušší je tento způsob:
Zmačkaný papír třeme v oválových
křivkách zvolna po zdi, má-li se
naznačiti prudší děšť, přitlačí se.
Nebo nasype se do hustého síta,
nejlépe drátěného, několik hrstí
hrachu nebo broků a sítkem se kroutí
ve vodorovné poloze.

VĚTRNÍK, zpravodaj XX. NP VZDS
Vydává přípravný výbor NP VZDS.
Odpovědná redaktorka Alena Exnarová
Povoleno OK ONV Semily č.j. 11/89
Cena 1,- Kčs